

"Het licht van uw gelaat"

Maandag 15 maart 2021

Thema Week 4: "Over ons" (Psalm 4:7): samen

Vanuit die geconcentreerde blik die mij liefdevol aankijkt en omvormt kan ik mijn blik in de twee volgende weken verruimen: eerst naar de anderen rondom mij, daarna tot aan de uiteinden van de aarde. Deze week, als derde stap in de ignatiaanse 'Tweede Week', blijf ik voor het Licht kiezen samen met anderen. Ik sta er niet alleen voor. Jezus roept mij samen met anderen en zendt ons uit twee aan twee "naar iedere stad en plaats waar hij van plan was heen te gaan" (Lucas 10:1).

Begin van het gebed

Langzaam open ik mijn handen: Heer, wees ons genadig.

In gedachten plaats ik mij bij de anderen, samen.

In stilte vraag ik: Heer, laat Uw Geest over ons komen.

Bijbeltekst voor vandaag, maandag 15 maart: Jesaja 65:17-19, 21

Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. [...] Er zal alleen maar blijdschap zijn en groot gejuich om wat ik schep. Ik herschep Jeruzalem in een jubelende stad en schenk haar bevolking vreugde. [...] Geen geween of geweeklaag wordt daar nog gehoord. [...] Zij zullen huizen bouwen en er zelf in wonen, wijngaarden planten en zelf van de opbrengst eten.

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Kan ik dat 'visioen' van de profeet, die 'droom' die Jezus had van een betere wereld, diep op mij laten inwerken, diep in mij laten inprenten, zodat het ook mijn toekomstvisioen, mijn levensdroom wordt, een nieuwe wereld waar het goed is voor allen?

Vanuit die droom - het Rijk Gods - genas Hij mensen, richtte hen op, gaf hun weer moed, een stem, een plaats in de samenleving. Word ik gewaar dat God die nieuwe wereld aan het scheppen is, door middel van de tegendraadse, paradoxale logica van het kruis?

Kies ik ook vandaag bewust voor Hem?

Einde van het gebed

Blijf ik voor Hem kiezen? Wie gaat met mij mee? Ik sta er niet alleen voor. In stilte dank ik de Heer voor dit moment samen. Ik bewoond de stilte met mijn vragen en blijf luisteren naar zijn stem. Ik spreek vertrouwelijk met Hem zoals met een vriend. Ik bid voor enkele anderen, veraf en dichtbij. Ik sluit mijn gebed eenvoudig af:

Barmhartige God die ons redt in uw Zoon, tot zwijgen gebracht in de wereld,
Gij blijft U over ons ontfermen.

Wek in ons uw Geest om uw weg samen te kunnen gaan. Amen.

Terugblik op het gebed

Was mijn gebed bewoond door anderen? Werd ik mij dieper bewust van de verschillende lagen en registers in dit "over ons" (Psalm 4:7)? Ik schrijf kort op wat mij heeft geraakt - een woord, een zin, een gedachte - en hoe ik mij erbij voelde: onrustig, vredevol, gelukkig, dankbaar, verdrietig, angstig, opgelucht, troosteloos, vertrouwend? Wat ging moeilijk? Wat werd ik gewaar in dat "over ons"? Liet ik Gods Geest toe? Hoe voel ik me nu? Is er iets dat God in mij zou willen verdiepen? Word ik een rode draad gewaar, een goddelijke onderstroom die mij stuwt en richting geeft?